

N KMO-beleid - faillissement en 2de kans A2
MH/SL/AS
734-2015

Brussel, 28 oktober 2015

ADVIES

over

**HET VOORKOMEN VAN FAILLISSEMENTEN EN HET ONDERSTEUNEN VAN
TWEDEKANSONDERNEMERSCHAP**

(goedgekeurd door het bureau op 8 september 2015,
bekrachtigd door de Hoge Raad op 28 oktober 2015)

In zijn beleidsnota erkent de Minister van Middenstand, Zelfstandigen, KMO, Landbouw en Sociale integratie, de heer Willy Borsus, het belang van de kmo's voor de economie en de problemen waarmee kmo's kunnen te maken krijgen.

Dit advies heeft tot doel de Minister te wijzen op de aandachtspunten van de zelfstandigen en de kmo's in het kader van bepaalde maatregelen beoogd in het federaal plan voor de kmo's en meer bepaald in de punten 14, 25 en 26.

Na een vergadering van de commissie Algemeen KMO-beleid op 28 juli 2015, heeft het bureau van de Hoge Raad op 8 september 2015 onderstaand advies op eigen initiatief uitgebracht, dat werd bekrachtigd door de Hoge Raad op 28 oktober 2015.

STANDPUNTEN

A. PREVENTIE

De Hoge Raad meent dat er in de eerste plaats aandacht moet besteed worden aan het voorkomen van problemen. Men doet immer pas in een latere fase beroep op de verschillende bestaande mechanismen en vaak is dit te laat. Dit is met name te wijten aan een slechte kennis van de bestaande hulpmechanismen en een gebrek aan efficiënte preventieve middelen.

De Hoge Raad meent dat de eerste preventiemaatregel die moet overwogen worden een vermindering is van de lasten die wegen op de ondernemingen. Hij stelt een vermindering voor van de arbeidskosten en van de fiscale en administratieve lasten die gedragen worden door de ondernemingen. Deze drie aspecten hebben een belangrijke impact op de continuïteit van de activiteit.

Bij de oprichting van een onderneming:

1. Basiskennis bedrijfsbeheer

Een aantal studies hebben aangetoond dat de levensvatbaarheid van de onderneming van in het begin problematisch was door een slecht beheer door het management door een gebrekkige basiskennis van het bedrijfsbeheer, voornamelijk op juridisch, boekhoudkundig en administratief vlak. Om een onderneming correct te leiden volstaat het immers niet om over een goede kennis te beschikken van het domein waarin men zijn onderneming lanceert, wat ongetwijfeld een troef is, maar moet men bovendien over de instrumenten beschikken die toelaten het gehele project correct te beheren en de onderneming te doen draaien. De bedoeling is evenwel niet om van iedereen die een onderneming start te vragen over een uitgebreide kennis te beschikken met betrekking tot alle domeinen inzake het beheer. Daarvoor zijn er de verschillende beroepsbeoefenaars uit die domeinen.

2. Ondernemingsplan

Het is eveneens van groot belang om over een goed ondernemingsplan te beschikken alvorens een activiteit te starten. Onder ondernemingsplan moet niet enkel een financieel plan worden verstaan maar ook het geheel van factoren met een bedrijfsimpact, zoals een marktanalyse (de concurrentie), de marktstrategie, het gekozen bedrijfsmodel, de verkooptechnieken en de marketing, enz.

Het vooraf stellen van al deze vragen laat toe om een beter zicht te hebben op de praktische haalbaarheid van de activiteit.

3. Begeleiding

De overheid zou, met name op fiscaal of op administratief vlak, de ondernemers moeten aanmoedigen om zich te laten begeleiden bij de start van de onderneming en zelfs gedurende de eerste jaren dat men actief is. Een vermindering van de kostprijs voor de neerlegging van de oprichtingsakte van een kleine onderneming of zelfs een kosteloze registratie voor micro-ondernemingen dient bijvoorbeeld overwogen te worden.

Er bestaan begeleidingsstructuren maar deze zijn te weinig gekend en hun tussenkomst is te beperkt. Volgens de Hoge Raad moeten de overheden deze begeleidingsstructuren bovendien meer ondersteunen.

Door middel van fiscale of andere stimulansen kunnen overheden de ondernemingen aanmoedigen om een beroep te doen op een deskundige om zich te laten bijstaan in het kader van het opstellen van het financieel en/of het business plan.

Als gids voor de beste praktijken kan een kader met de belangrijkste criteria van het financiële plan zoals die ingevoerd werd voor de Starters-BVBA¹ worden verspreid .

Door deze opvolging zouden hiaten in de beheerskennis of het ondernemingsplan vroegtijdig kunnen opgespoord worden en de nodige maatregelen, zoals vormingen verstrekt door gespecialiseerde instellingen of ervaren ondernemingen, kunnen genomen worden om zo een gezonde start en verderzetting van de activiteit mogelijk te maken.

Het aanpakken van moeilijkheden:

4. Verbetering van bepaalde bestaande wetgevingen

a) Wetgeving betreffende de betalingstermijnen

Zoals beschreven in de bovenvermelde beleidsnota moet de wetgeving betreffende de betalingstermijnen versterkt worden teneinde de overheid te dwingen om daadwerkelijk redelijke betalingstermijnen te hanteren. De betalingsachterstand van de overheid heeft immers zware gevolgen voor de financiële situatie van de kmo's. Dit werd door de Hoge Raad reeds in een eerder advies opgeworpen.² De Hoge Raad stelt voor dat conform de Richtlijn 2011/7/EU betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties de publieke overheden over een termijn van 30 dagen beschikken om hun aankoopfacturen voor goederen en diensten te voldoen.

b) Summiere rechtspleging om betaling te bevelen

Deze procedure waar de ondernemingen zeer positief tegenover staan moet nog verbeterd worden om de beoogde doelstellingen te behalen. De drempel waaronder dergelijke procedure niet kan worden ingesteld, moet afgeschaft worden, wat onder meer het gevoel van straffeloosheid vermijdt. Vervolgens moet de verplichte tussenkomst van een advocaat in alle procedures met betrekking tot de invordering van niet-betwiste schulden afgeschaft worden. Beroep doen op een advocaat impliceert immers kosten die vaak hoog kunnen oplopen en de voordelige gevolgen van de procedure kunnen teniet doen.

¹ Artikel 2 van het koninklijk besluit van 27 mei 2010 tot vaststelling van de essentiële criteria van het financiële plan van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid " Starter ", tot wijziging van het koninklijk besluit van 30 januari 2001 tot uitvoering van het Wetboek van Vennootschappen en van het koninklijk besluit van 22 juni 2009 houdende de nadere regels voor het inschrijven van niet-handelsondernemingen naar privaat recht in de Kruispuntbank van Ondernemingen.

² Advies nr 728/2015 over de betalingsachterstand bij de FOD Justitie

c) Bevriezing van de vermeerderingen en interesten

Er zou voor de kmo's een automatische annulatie van de interesten of andere vermeerderingen inzake BTW, RSZ of andere schulden tegenover de staat moeten voorzien worden wanneer deze te kampen hebben met tijdelijke financiële problemen te wijten aan externe oorzaken. Voor het in aanmerking nemen van een onderneming in moeilijkheden kan gebruik worden gemaakt van de wettelijke criteria zoals bepaald tijdens de crisis van 2008³. Momenteel bestaan er reeds mogelijkheden maar deze zijn niet duidelijk bepaald en worden discretionair toegepast door de persoon belast met het dossier. Bij de zeer kleine ondernemingen (zko's) bestaat er in die gevallen een reële nood aan een "gereguleerde" flexibiliteit. Gezien de aanzienlijke vermeerderingen en interesten die gelden voor de schuldenvorderingen door de overheid hebben de ondernemingen immers soms de neiging om deze eerst te betalen alvorens bijvoorbeeld een factuur van een leverancier. Dergelijke situaties hebben een sneeuwbaaleffect want zij hebben gevolgen voor andere ondernemingen.

Er moet een gedragsverandering plaatsvinden bij de RSZ-instellingen en deze van de BTW aangezien de ondernemingen indien zij een afbetalingsplan vragen systematisch geconfronteerd worden met een weigering. Bepaalde gevallen zouden toch van een zeker begrip/flexibiliteit moeten kunnen genieten vanwege de invorderingsdiensten wat de ondernemingen zal toelaten om terug een beetje meer zuurstof te krijgen en de kans om het bedrijf weer op de rails te krijgen verhoogt zodat de onderneming gered wordt. De Hoge Raad vraagt eveneens om in het kader van een afbetalingsplan het mechanisme waardoor de ondernemer zich persoonlijk borg stelt voor zijn schulden met betrekking tot de RSZ, BTW, enz. in vraag te stellen.

B. WET BETREFFENDE DE CONTINUÏTEIT VAN DE ONDERNEMINGEN

In zijn huidige vorm vervult deze wetgeving de nagestreefde doelstellingen niet. De procedure moet hervormd worden om efficiënt te zijn.

1. Problemen inzake de wet

Vooreerst moet er op gewezen worden dat dit juridisch werktuig slecht bekend is bij de ondernemers. Bovendien doen zij vaak te laat beroep op deze procedure, namelijk wanneer de problemen reeds zodanig groot zijn dat het niet meer mogelijk is om de situatie recht te zetten. In deze procedure zit de vragende ondernemer ook met een schaamtegevoel aangezien hij moet toegeven dat zijn activiteit mislukt is. Daarom zal hij slechts als allerlaatste optie beroep doen op deze reddingsprocedure. Er vindt momenteel wel een mentaliteitswijziging plaats maar de vooroordelen blijven sterk. Daarnaast moet er eveneens omgegaan worden met de praktische gevolgen van deze situatie zoals moeilijke relaties met alle schuldeisers, in het bijzonder de leveranciers, banken, enz ...

De procedure in de huidige vorm is complex. Er moet dus onvermijdelijk beroep gedaan worden op een advocaat. Dit zet ook een rem op het opstarten van de procedure want een ondernemer in moeilijkheden zal liever gebruik maken van de beschikbare geldmiddelen om een maximum aan schulden terug te betalen, eerder dan een advocaat te betalen om een procedure in te leiden waarvan het resultaat onzeker is.

3 Wet van 27 maart 2009 economische herstelwet (B.S. 7/04/2009)

Wet van 19 juni 2009 houdende diverse bepalingen over tewerkstelling in tijden van crisis (B.S. 25/06/2009)

2. Begeleiding

De rol van de kamers voor handelonderzoek in het kader van de wet betreffende de continuïteit van de ondernemingen (WCO)⁴ zou versterkt moeten worden. Gezien zij over de gegevens beschikken moeten zij een actieve rol vervullen inzake preventie door een duidelijk signaal te geven aan de ondernemingen in geval van wanbetaling. Een uniforme aanpak is noodzakelijk. Momenteel zijn de kamers organisatorisch in handen van de rechtbank waar ze deel van uitmaken, wat betekent dat elke kamer op zijn eigen manier werkt zowel wat de omvang van de middelen die ter beschikking worden gesteld betreft als de vastgelegde prioriteiten. Bij afloop van de zitting vertrekt de ondernemer vaak, duidelijk bewust van het probleem, maar zonder oplossing. De Hoge Raad stelt voor om een typedocument te voorzien waarin de ondernemers in moeilijkheden de nodige informatie vinden over de bestaande steunorganisaties. De Hoge Raad pleit eveneens voor een versterking van de samenwerking tussen de kamers voor Handelonderzoek en die organisatie. Artikel 8 van de WCO voorziet reeds de mogelijkheid voor de bevoegde overheid om private of publieke organisaties te erkennen die tot doel hebben ondernemingen in problemen te begeleiden. Van deze mogelijkheid moet nu absoluut en snel gebruik gemaakt worden. Deze organisaties moeten bovendien best structurele steun van de overheid krijgen.

Deze organisaties zouden ook een rol kunnen spelen bij de begeleiding van ondernemingen in moeilijkheden in het kader van de procedure van de gerechtelijke reorganisatie gezien de complexiteit van deze procedure.

Na een evaluatie van bestaande initiatieven met betrekking tot de materie en indien zij positief blijken te zijn, moet er eventueel overwogen worden om een type “pro deo” stelsel op te zetten van advocaten en boekhouders waarop de zelfstandigen en de zko's die ernstige problemen ondervinden tegen een lage kostprijs beroep kunnen doen om steun te krijgen bij de verschillende stappen die zij moeten ondernemen om hun onderneming gezond te maken.

3. Voorwaarden

De procedure tot gerechtelijke reorganisatie is duur. Om de toegang voor kmo's en de zko's tot deze procedure te vergemakkelijken, stelt de Hoge Raad voor om een verminderd tarief te voorzien voor de kleine ondernemingen. Zo zal het tarief van 150 euro toegepast worden op de micro-ondernemingen en een tarief van 250 euro voor de kleine ondernemingen. Dit onderscheid is gebaseerd op de definities zoals vastgelegd in het Wetboek van vennootschappen na de omzetting van de Europese boekhoudrichtlijn.⁵

De Hoge Raad meent dat, in navolging van andere wetgevingen terzake, het afbetalingsplan dat tot 5 jaar werd beperkt in de WCO wat uitgebreid zou moeten worden in bepaalde gevallen zodat de kmo's en zko's minder financieel gewurgd worden tijdens de procedure van gerechtelijke reorganisatie en zij meer slaagkansen krijgen.

Artikel 49/1 van de WCO voorziet dat voor alle schuldeisers het betalingsvoorstel niet minder dan 15% van het bedrag van de schuldvordering mag bedragen. De Hoge Raad meent dat dit percentage moet verhoogd worden. De onderneming in moeilijkheden moet een zekere ademruimte hebben zonder evenwel de schuldeisers op hun beurt in moeilijkheden te brengen. Tot slotte meent de Hoge Raad dat het algemeen privilege van de openbare schuldeisers dat ingevoerd werd in 2013 moet verdwijnen.

4 Wet van 31 januari 2009 betreffende de continuïteit van de ondernemingen

5 Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EU van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad.

De Hoge Raad wenst dat de evaluatie van de wet betreffende de continuïteit van de ondernemingen die voorzien is in het Regeerakkoord en in de beleidsnota van de Minister van Middenstand plaatsvindt. In het kader van deze evaluatie moet men oog hebben voor het noodzakelijk evenwicht tussen een soepel instrument dat de ondernemers die daar nood aan hebben de nodige ademruimte geeft en de positie van de schuldeisers (vooral de kleinere ondernemingen) die op hun beurt ook niet in een preciaire situatie mogen gebracht worden.

C. FAILLISEMENTSVERZEKERING

In zijn federaal KMO-plan voorziet Minister Borsus in punt 14 de uitbereiding van de faillissementsverzekering tot het geheel van verplichte stopzettingen, deze wegens economische redenen inbegrepen.

De Hoge Raad is vragende partij voor een dergelijk mechanisme. Hij is immers van mening dat de maandelijkse vergoedingen en de dekking van de gezondheidskosten die voorzien zijn in geval van faillissement ook moeten gelden voor de zelfstandigen die hun activiteit stopzetten omdat deze objectief gezien economisch niet meer leefbaar is. De ondernemers die dit vaststellen en redelijk handelen, zonder de situatie verder te laten verslechteren en andere personen zoals hun schuldeisers en hun werknemers in een moeilijke situatie te brengen, moeten van dezelfde steun kunnen genieten als de failliet verklaarde ondernemer. Momenteel is dit niet mogelijk want zolang ondernemers nu niet failliet verklaard zijn kunnen zij in moeilijkheden geen aanspraak maken op om het even welke vergoeding.

De faillissementsverzekering zou dus moeten vervangen worden door een "overbruggingsrecht". Dit systeem moet aanvullend blijven en onderworpen worden aan bepaalde loopbaanvoorwaarden teneinde misbruiken te vermijden. Dit systeem zou zich ook moeten richten naar personen die na stopzetting van hun activiteiten door een faillissement of een stopzetting wegens objectieve economische redenen de mogelijkheden wensen na te gaan om een nieuw activiteit op te starten. Dit kadert in de bevordering van het tweedekansondernemerschap die verder in dit advies wordt besproken.

Slechts weinig ondernemers die voldoen aan de voorwaarden om de faillissementsverzekering toegekend te krijgen kennen het bestaan ervan en doen er dus op beroep. De curatoren die werden aangewezen moeten de gefailleerde hiervan informeren. Het principe "only once" binnen de administratie moet worden toegepast en ertoe bijdragen dat de gegevens/informatie overgemaakt worden aan alle betrokken personen.

D. TWEDEKANSONDERNEMERSCHAP

In zijn beleidsnota en in punt 26 van zijn federaal KMO-plan zegt de Minister van Middenstand dat hij maatregelen wil nemen om het tweedekansondernemerschap te bevorderen bij ondernemers die failliet zijn gegaan of hun activiteiten hebben stopgezet wegens objectieve economische redenen. De Hoge Raad staat gunstig tegenover deze aanpak waarvan het potentieel momenteel absoluut niet gebruikt wordt in België. Buiten de aanbevelingen en denkpistes die reeds voorkomen in dit advies wenst de Hoge Raad nog te wijzen op enkele aspecten waarmee specifiek rekening moet worden gehouden in het kader van de bevordering van het tweedekansondernemerschap.

Een aantal studies hebben aangetoond dat de slaagkans hoger is bij een tweede ondernemingsproject want de ondernemers trekken lessen uit hun vergissingen en herhalen deze dus niet. Dergelijke vaststelling betekent dus een aansporing om dit type van herlancering van de activiteit te bevorderen.

1. Verschoonbaarheid

De Hoge Raad meent dat er aandacht zou moeten besteed worden aan de verschoonbaarheid van de gefailleerde.

In principe kan de verschoonbaarheid aangevraagd worden zes maanden na het begin van de faillissementsprocedure. In feite wordt de verschoonbaarheid niet uitgesproken binnen deze termijn want het merendeel van de rechters willen zich daarover slechts uitspreken na het afsluiten van de faillissementsprocedure. Maar die faillissementsprocedures duren erg lang en kunnen zelfs oplopen tot meerdere jaren. Gedurende deze lange periode zitten de gefailleerde ondernemers onnodig in een totaal onzekere situatie. De Hoge Raad betreurt deze situatie des te meer omdat de gefailleerde, eenmaal de verschoonbaarheid werd vastgesteld, opnieuw een actieve economische kracht in de samenleving kan worden.

Bovendien zorgt deze lange onzekerheid over de potentiële toekomst van de ondernemer ervoor dat zijn kansen om nadien weer op te starten fel verminderen. De ervaring van een faillissement gaat vaak gepaard met een gevoel van falen en het is best dat dit niet te lang voortduurt. Bij een faillissement van een eerlijke ondernemer zou een inkorting van de termijnen voor rehabilitatie vermijden dat dit faillissement uitloopt op een “levenslange veroordeling”.

Zolang de verschoonbaarheid niet wordt uitgesproken kan een ondernemer geen nieuwe activiteiten opstarten. Maar zelfs als men verschoonbaar werd verklaard is de ondernemer die betrokken was in een faillissementsprocedure nog altijd in een onzekere situatie ingevolge het arrest van 24 september 2014 van het Hof van Cassatie met betrekking tot deze materie. Het arrest bepaalt dat zelfs indien de gefailleerde verschoonbaar werd verklaard voor de sluiting van het faillissement de goederen die ten goede komen aan de gefailleerde na deze beslissing niet uitgesloten worden van het actief van het faillissement.

Zo vraagt de Hoge Raad dat de bepalingen betreffende de gevolgen van de verschoonbaarheid worden herzien zodat de gefailleerde volledig verschoonbaar verklaard kan worden en om hem toe te laten een nieuwe onderneming op te richten zonder het risico te lopen dat de vruchten van deze nieuwe activiteit terecht zullen komen in het actief van het faillissement die nog niet afgesloten is. In deze omstandigheden pleit de Hoge Raad ervoor dat de uitspraak inzake de verschoonbaarheid eveneens gebeurd in het jaar van de inleiding van de faillissementsprocedure.

2. Mentaliteitswijziging

Het is belangrijk het tweedekansondernemerschap te bevorderen. Maar daarvoor is in de eerste een diepgaande mentaliteitswijziging nodig. Failliet gaan wordt vaak geassocieerd met een gevoel van mislukking of zelfs, omwille van het bestaan van frauduleuze faillissementen, met een gevoel van oneerlijkheid. Het is belangrijk het imago van de eerlijke ondernemer wiens onderneming mislukt is, te verbeteren. Op dat punt meent de Hoge Raad dat de overheid een rol te spelen heeft door sensibiliseringscampagnes te organiseren om zo de mentaliteit te wijzigen, bijvoorbeeld via gespecialiseerde media waarin de aandacht wordt gevestigd op geslaagde tweedekansen.

De Hoge Raad wenst zich ook te buigen over de terminologie. Hij meent immers dat het wenselijk is om gebruik te maken van een term die positiever klinkt. In plaats van tweedekans zou men aldus in het Nederlands spreken van “herstarter” en in het Frans van “rebond” wat wijst op een betere dynamiek. De Hoge Raad wenst trouwens te preciseren dat deze ondernemers hun tweedekans niet zo maar krijgen aangeboden maar dat zij zelf deze nieuwe opportuniteit scheppen door een nieuw project te ontwikkelen. Het komt er op aan hen de opportuniteit te bieden om de nodige middelen te bekomen om dat project te kunnen realiseren.

3. Toegang tot krediet

Minister Borsus spreekt in zijn beleidsnota over de noodzaak om ondernemers die heropstarten toegang tot krediet te geven. De Hoge Raad dringt aan op het belang om maatregelen op dat gebied te nemen. De problemen waarmee men te maken heeft in het kader van de financiering van een onderneming werden opgemerkt als een van de belangrijkste oorzaken van de onmogelijkheid voor de ondernemers om een activiteit te relanceren na een voorgaande mislukking.

Zo moet, om de economie nieuw leven in te blazen en een reële kans tot heropleving aan te bieden, dit aspect grondig worden bekeken. Transparantie eisen vanwege de banken met betrekking tot het verstrekken van financiering aan herstarters (motivering van weigering, aantal ondersteunde herstarters, enz.) kan namelijk een stimulans betekenen.

4. Begeleiding

Wanneer ondernemers na dergelijke negatieve ervaring opnieuw willen starten pleit de Hoge Raad ervoor om begeleiding te voorzien of een heroriëntering van de ondernemers die failliet gegaan zijn en van deze die vrijwillig hun activiteit hebben stopgezet wegens objectieve economische redenen. Dergelijke begeleiding zou automatisch moeten voorgesteld worden bij de herinschrijving in de Kruispuntbank voor Ondernemingen.

BESLUIT

De Hoge Raad voor de Zelfstandigen en de KMO hoopt ten stellige dat er geluisterd wordt naar zijn bereidheid om bij te dragen tot de bloei en de duurzaamheid van de zelfstandigen, de kmo's en de zko's. Hij vraagt aan de Minister aandacht te besteden aan de verschillende aanbevelingen en denkpistes die hij in dit advies voorstelt met betrekking tot de uitvoering van de in de punten 14, 25 en 26 van het KMO-plan beoogde maatregelen. De Hoge Raad benadrukt in dat kader het belang van preventie. De ondernemingen en vooral dan de kleinere uitrusten met een wettelijk arsenaal dat hen toelaat hun rechten te laten gelden tegen een zo laag mogelijke kost om moeilijkheden te vermijden is ook een element waarmee rekening moet worden gehouden. En tenslotte moet men in geval van tegenslag de verschillende eerlijke economische actoren toelaten om weer recht te staan en met een goede basis terug te starten en bij te dragen tot een gezonde economische dynamiek.

De Europese autoriteiten hebben ook aandacht voor de leefbaarheid van ondernemingen in financiële problemen, voor de preventie op dat vlak en voor de bevordering van het tweedekansondernemerschap voor de eerlijke ondernemers. In 2014 heeft de Europese Commissie een aanbeveling⁶ terzake gepubliceerd. De Lidstaten werden uitgenodigd om de principes die in de aanbeveling vermeld worden uit te voeren binnen een termijn van één jaar. Die termijn is verstreken maar indien de Minister van Middenstand en de regering erin slagen de verschillende akkoorden en voorstellen opgenomen in de beleidsdocumenten uit te voeren, denkt de Hoge Raad dat België een stap in de goeie richting zal gezet hebben en dit ten bate van de economie.

⁶ Aanbeveling van de Commissie van 12 maart 2014 inzake een nieuwe aanpak van faillissement en insolventie.